

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשַׁת אַחֲרֵי

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִדְוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י"ז - חלק י"ד

קונטרס 494

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

אגרות הזהר

רפא

דלפֿעמים על פי הגלגול מְכַרְח האָדם להתיסר בעולם הזה בגלגול זה בעד חטָאיו בגלגולים קודמים, אָמנם על ידי שְׁיִזְכָּה את הרבים יכול לפטור את עצמו מן הדין הזה, כי המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, וממילא לא יחטא עוד בגלגול זה, ובזה גונפא מה שאינו חוטא עוד מתקן מה שפגם בגלגולים הקודמים, ועל ידי זה יפטר מן היסורים, ואף אם נגזר עליו חס ושלום יסורים לא עלינו, כְּדָרַךְ העולם שְׂשׂוּבָלִים כָּל מִינֵי יסורים רחמנא ליצילן בעולם הזה, מְכַל מְקוּם על ידי זכוי הרבים יפטר מְכַל אֱלֹהִים, ויהיו לו חיי נחת ושמחה ויזכה לְכָל הַבְּרָכוֹת הָאֲמֹרוֹת בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּכְדָבְרֵי הַמְּקַבֵּל הַנִּ"ל שְׂמָסִים שִׁיּוֹלִיד פְּרִי טוֹב מְזַרְעוֹ, וְאֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים, וְתֵהָא פְּרָנְסָתוֹ נְכוֹנָה וַיִּמְלֵא הַשֵּׁם כָּל מְשָׁלוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.

בְּבְרָכָה מְרַבָּה, אֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים בְּבְרִיאוֹת שְׁלֵמָה, עָלֵי, עָלֵיכֶם, עַל הַמְּפִיזִים, וְעַל כָּל עַם בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְכַבּוּד רַב:

עובדיה כהן - באר שבע יצ"ו
ארץ הקדש תובב"א

– מכתב נב –

ברוך השם, לכבוד "מפעל הזהר העולמי" – שלום וברכה!

בני בא הביתה משיבתו בארץ ישראל, לחג הסוכות, ובידו סט זהר הקדוש שקבל מכם בחנם, לאחר שמלא טפס וקבל על עצמו ללמד בכל יום ויום את הזהר הקדוש. עוד ראיתי אצלו כמה עלונים יפים מאד ונחמדים ביותר שהוצאתם לאור ואת ספרכם "אור הזהר", ומעת שראיתים לא יכלתי להניחם מידי, והתחלתי ללמד את הזהר הקדוש בהתלהבות ובחשק גדול, אחרי קריאתי את הדברים המעוררים שבעלונים ואת הספר "אור הזהר". כן גם כן הוריתי לכל בני הנשואים ולילדיהם כן רבו, לא לפחות בכל יום מללמד לפחות רבע שעה זהר, ובשבת קדש לא יפחתו מלמוד שעה אחת בזהר הקדוש. והנה ממקום מושבי כאן במנהטן ניו יארק הנני זוכה כבד

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל ה'קְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נְשָׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זַהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזוּהַ תַּתְקַן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר זִי"ע וְיִבְטְלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכַת מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׂים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוֹ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׂכָל אֶחָד לֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׂים סִיּוּם פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מְשֻׁנוּת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֵנַת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עַב"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזֶּה: הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעִמּוֹר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לִקַּח הַסֵּפֶר הַזֶּהר בְּיַדִּי קְדוֹשׁ וְרַקֵּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין דְּקִדְשָׁה מְשֻׁמַּחַת הַיּוֹם וּמְשֻׁמַּחַת הַתּוֹרָה נִשְׁק בְּפִי קְדוֹשׁ אֶת סֵפֶר הַזֶּהר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" [פִּירוּשׁ: אֲנִי מִפְּכִיר אוֹתְךָ, וְאַתָּה מִפְּכִיר אוֹתִי]. (טַעֲמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשֵׁנַת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזָה מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קְדוֹשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זַהַר לְעַלּוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְיִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים וְיִקְרָאתָם דְּרוּר בְּאַרְץ אֲבִיךָ.

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמְשִׁתְּתָפִים וּמְתַאֲחָדִים בְּרַצוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלָם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוֹ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יִהְיֶה לְאַלְף" שְׁאֲפִילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר, וּבְפִלָּא יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וּכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מְאָמֵר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עַב"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזֶּהר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוֹ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפַטֵּר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרַם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁוֹרַת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכֵן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי הית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

שנים רבות לתמך בהרבה ישיבות קדושות בסכומים גדולים מאד, ואף ישנם ישיבות וכוללים אשר כל אחזקתם במשך חדשים ואף שנים הנם מתמיכתי. וכגון ישיבת ... בבני ברק אשר קבלה מידי רק בפעם האחרונה סך \$180,000, וישיבת ... בעיר הנ"ל קבלה \$330,000, וכולל ... בירושלים מקבלים לא פחות מסך \$120,000 לשנה, ועוד הרבה מוסדות מקבלים סכומים יותר קטנים. וכן איזה חצרות חסידים בארץ ישראל שיש להם כמה אלפי חסידים. ולאחרונה היה המצב קשה בעסקים, וכמעט נפלתי לגמרי, ולפתע פתאם התחיל הביזנעס שלי לצמוח, ולא הבנתי מדוע, רק עתה זכיתי לראות שבדיוק כאשר בני החל ללמד את הזהר הקדוש החלו העסקים לעלות מעלה מעלה ברוך השם. וכעת כאשר שבני למד היטב את "ספר אור הזהר הקדוש", והראה לי שכתוב שם מהצדיק רבי מרדכי שרעבי ומהבן איש חי זצ"ל, שבשעה אחת למוד הזהר מקבלים שכר של למוד הנגלה של אלף שנים, חשבתי לעצמי שבכל עסקי הנני מסתכל איך להרויח כמה שיותר, ובודאי שבשכר נצחי בעולם הבא על למוד התורה הקדושה צריך לנצל את הצורה שמרויחים בה הכי הרבה, וכמו שכתב החפץ חיים בספרו. ואם אתמך בישיבות ובכוללים שלומדים שם את הזהר, יהיה שכרי בעולם העליון פי מיליון אלפי פעמים יותר לפי החשבון של הצדיקים הנ"ל. לכן אבקש מכם שתודיעוני איזה הם הישיבות והכוללים שלומדים שם את הזהר, בכדי שאוכל לתמך בהם גם כן. וכן אבקש שתודיעוני באיזה חצרות חסידים והמוסדות לומדים את הזהר הקדוש בכדי שאתמך גם כן בהם. נא אבקש שתשלחו אלי תשובה אל הכתבת הרשומה מטה.

נא אם תוכלו להעביר לפחות ל-10 מלומדי הזהר להתפלל על א... בן נ... י... , שאצליח בכל הענינים. [השם השמט מכאן עקב בקשתו המפרשת של הנגיד להלן].

אגב, אני קשור מאד לספרי החיד"א זצ"ל, לכן אעתיק מה שכתב רבנו חיים יוסף דוד אזולאי, החיד"א, בספרו הקדוש מורה באצבע, (אות מד).

הנחל על ידי הצדיק. תערג, כמו שנגאמר (שיר ו) לערגות הבשם. בן נפשי תערג אליך אלהים, לקבל ממך השקאה בעולם הזה ובעולם הבא.

מעינות הנחל מי הם? מען אהד למעלה, שכתוב (בראשית ב) ונהר יצא מעדן להשקות את הגן וגו', ומשם שופע ויוצא ומשקה את הגן. כל אותם הנחלים שופעים ויוצאים ומתפנסים לשני מעינות שנקראים נצח והוד, ואלו נקראים אפיקי מים, באותה דרגה של צדיק, שממנו שופע ויוצא ונשקה הגן. משום כך איל וצבי נמצאים כאחד, (איל וצבי נקראים עשרת יסוד) צדק וצדיק.

למדנו, כתוב קול ה' יחולל אילות. אילות, אילת פתוב חסר, זו אילות השדה (נ"א זו אילת השחר) (ר"א אילות השדה). אילות השדה, ששנינו, בחצות הלילה, בשעה שהקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן להשתעשע עם הצדיקים, הקול הזה יוצא ומכאיב לכל אותן האילות שסביב הפסא הנקבד הקדוש, זהו שכתוב (שיר ג) ששים גברים סביב לה. דבר אחר יחולל אילות - כמו שנגאמר (איובכו) חללה ידו נחש ברח. ויחשף יערות, כמו שנגאמר (שמואל א-יד) ביערת הדבש, וכתוב (שיר ה) אכלתי יערי עם דבשי, ומיניקה אותם כמו אם שמיניקה את הבנים.

אמר לו רבי אבא, (ישעיה כו) נפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך. הנה צריך להיות נפשי אויתך בלילה! אשחרך? ישחרך הנה צריך להיות! אמר לו, הרי

נגדין ונפקין ומתפנשין בתרי מבויעין, דאקרון נצח והוד, ואלין אקרון אפיקי מים, בההוא דרגא דצדיק, דמניה נגיד ונפיק ומשתקא גנתא. בגין כך איל וצבי פחדא משתכחי, (נ"א

איל וצבי אקרון עשרת יסוד) צדק וצדיק.

האנא, פתיב (תהלים כט) קול יי' יחולל אילות, אילות, אילת פתיב חסר, דא אילות

השדה (נ"א דא אילת השחר). (ר"א אילות השדה), דתניא, בפלגות ליליא, בשעתא דקודשא בריך הוא עאל לגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקייא, האי קול נפיק, וכאיב כל אינון אילתא דסחרני כורסייא יקירא קדישא, הדא הוא דכתיב, (שיר

השירים ג) ששים גבורים סביב לה. דבר אחר יחולל אילות, כמה דאת אמר (איוב כו) חללה ידו נחש ברח. ויחשוף יערות כמה דאת אמר.

(שמואל א יב) ביערת הדבש, וכתוב (שיר השירים ה) אכלתי יערי עם דבשי, וינקה להו כאמא דינקה לבנין.

אמר ליה רבי אבא, (ישעיה כו) נפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך, נפשי אויתך בלילה מיבעי ליה. אשחרך, ישחרך מיבעי ליה. אמר ליה הא אוקמוהו, (בראשית כ"ג) כמה דאת אמר (איוב יב) אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש.

הא חזי נפשא ורוחא אשתמודע (כ"א אשתעי) (כ"א אשתעי) פחדא לעלמין. תנא פולחנא שלימתא דבעי בר נש למפלה לקודשא בריך הוא, כמה דתנינן (דברים ו) ואהבת את יי' אלהיך וגו'. דירחים ליה לקודשא בריך הוא

פרשוה, כמו שנגאמר (איוב יב) אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש. בא ראה, הנפש והרוח נודעות (נפשות) (משתתפות) כאחד לעולמים. למדנו, עבודה שלמה שצריך אדם לעבד את הקדוש ברוך הוא, כמו שלמדנו ואהבת את ה' אלהיך, שיאהב את הקדוש ברוך הוא אהבת נפש ממש, וזוהי אהבה שלמה, אהבת נפשו ורוחו. כמו שאלה נדבקים בגוף, והגוף

אוהב אותם, (א) כִּף יִדְבֵק אָדָם לְאַהֲבָה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲהַבֵת נִפְשׁוֹ וְרוּחוֹ לְדַבֵּק בוֹ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב נִפְשֵׁי אוֹיְתֵיךָ בְּלִילָה, (פלומו) נִפְשֵׁי מִפֶּשֶׁל.

אף רוחי בקרבי אֲשַׁחֲרֶךָ, אֲתִדְבֵק בְּךָ אֲהַבְהָ רַבָּה בְּלִילָה, שְׁצַרִיף אָדָם מֵאֲהַבְתּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעַמְדָּה בְּכָל לִילָה לְהַשְׁתַּדֵּל בְּעַבּוּדְתּוֹ עַד שְׂיִתְעוֹרֵר הַבֶּקֶר, וְיִמְשֵׁף עֲלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד. שְׁשִׁינּוּ, אֲשֶׁרֵי חִלְקוּ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שְׂאוֹהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲהַבְהָ כּוֹז, וְצַדִּיקֵי הָאָמֶת הִלְלוּ שְׂאוֹהֲבִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּף, הַעוֹלָם מִתְקַיֵּם בְּעַבְדוּרָם, וְשׁוֹלְטִים עַל כָּל הַגּוֹרֹת הַקְּשׁוֹת שֶׁלְמַעַלָּה וְלִמְטָה.

(היא) (כדי שיתקיים העולם בעבורם).

דְּמַדְנוּ, אוֹתוֹ צַדִּיק שֶׁנִּדְבֵק בְּרוּחוֹ וְנִפְשׁוֹ לְמַעַלָּה בְּמִלְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּאַהֲבָה כְּרֵאוֹי, שׁוֹלֵט בְּאֶרֶץ שֶׁלֹּמֶטָה, וְכָל מֵה שֶׁגּוֹזֵר עַל הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם. מִנֵּיִן לָנוּ? מֵאֲלֵהוּ, שְׂכָתוֹב (מלכים-א יז) חֵי ה' אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לְפָנָיו אִם יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם לְפִי דְבָרֵי.

בֵּא רָאָה, בְּשַׁעַה שְׂבָאוֹת הַנִּשְׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת מִמַּעַלָּה לְמַטָּה, וְאוֹתָם צַדִּיקֵי הָעוֹלָם שׁוֹלְפִים אוֹתָם מֵהַמִּלְךָ וּמֵהַגְּבִירָה, מַעֲטִים הֵם. שְׂבָאוֹתָה שַׁעַה שְׂיִוְרָתָה, עוֹמְדַת לְפָנָי הַמִּלְךָ, וְרִצּוֹנִי שֶׁל הַמִּלְךָ לְהַתְּבַנּוֹן בְּהָ, כִּמּוֹ שְׂבָאֲרָנוּ, בְּשַׁעַה שֶׁנוֹשֵׁב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּחַ בְּכָל חֵיל וְחֵיל שֶׁל הַשָּׁמַיִם, כָּל הַחֲלָלוֹת נַעֲשִׂים, וְעוֹמְדִים בְּמִקּוּמָם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאָם. וּמֵהֵן מִתְעַכְּבוֹת עַד שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹרִיד אוֹתָן לְמַטָּה.

רַחֲמֵימוֹתָא דְנִפְשׁ מִפֶּשֶׁל, וְדָא הוּא רַחֲמֵימוֹתָא שְׁלִימְתָא, רַחֲמֵימוֹתָא דְנִפְשֵׁיהּ וְרוּחֵיהּ. כְּמָה דְאֲתִדְבֵקוּ אֲלֵיךָ בְּגוּפָא, וּגּוּפָא רַחֲמֵי לִוּן. (פ"א ג'ו') כִּף יִתְדְבֵק בֵּר נֶשׁ לְרַחֲמָא לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רַחֲמֵימוֹתָא דְנִפְשֵׁיהּ וְרוּחֵיהּ, לְאֲדְבֵקָא בֵּיהּ. הֵדָא הוּא דְכָתִיב נִפְשֵׁי אוֹיְתֵיךָ בְּלִילָה (פלומו) נִפְשֵׁי מִפֶּשֶׁל.

אף רוחי בקרבי אֲשַׁחֲרֶךָ, אֲתִדְבֵקָא בְּךָ בְּרַחֲמֵימוֹתָא סְגִיָּאָה, בְּלִילָה. דְבַעֲי בֵּר נֶשׁ מִרַחֲמֵימוֹתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמִיָּקָם בְּכָל לִילָה, לְאֲשַׁתְּדֵּלָא בְּפוּלְחָנֵיהּ, עַד דִּיתְעַר צְפָרָא, וְיִתְמַשֵּׁף עָלֶיהָ חוּטָא דְחֶסֶד. דִּתְנִיָּא, זַכָּאָה חוּלְקֵיהּ דִּיהוּא בֵּר נֶשׁ דְּרַחֲמֵימוֹתָא דָא רַחֲמֵי לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהִגִּי (א"י) זַכָּאֵי קְשׁוּט דְמִרְחֵמִין לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הַכִּי, עֲלֵמָא מִתְקַיֵּמָא בְּגִינֵיהוֹן, וְשִׁלְטִין עַל כָּל גְּזִירִין קְשִׁין דְלַעֲיֵלָא וְתַתָּא. (ג'א היא) (ג'ו)

דוקמקיים עלמא בגיניהו).

הָאנָא, הֵהוּא זַכָּאָה דְאֲתִדְבֵק בְּרוּחֵיהּ וְנִפְשֵׁיהּ לְעֵילָא, בְּמִלְכָא קְדִישָׁא, בְּרַחֲמֵימוֹתָא כְּדָקָא יָאוּת. שְׁלִיט בְּאַרְעָא דְלַתְתָּא, וְכָל מֵה דְגָזַר עַל עֲלֵמָא אֲתַקִּיָּים. מִנָּא לִז, מֵאֲלֵהוּ. דְכָתִיב, (מלכים א יז) חֵי יי' אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לְפָנָיו אִם יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם לְפִי דְבָרֵי.

הָא חֲזִי, בְּשַׁעַתָּא דְאֲתִיִּין נִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין מַעֲיֵלָא לְתַתָּא, וְאִינוּן זַכָּאֵי עֲלֵמָא מְשֻׁלְפֵי לְהוּ מִמִּלְכָּא וּמִטְרוֹנֵיתָא, וְעִירִין אִינוּן, דְבִהֵהוּא שַׁעַתָּא דְנַחֲתָא, קִימָא קָמִי מִלְכָּא, וְרַעוּתָא דְמִלְכָּא לְאִסְתְּפֵלָא בְּהָ, כְּמָה דְאוּקִימָנָא, בְּשַׁעַתָּא דְנֹשֵׁב קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא רוּחָא בְּכָל חֵילָא וְחֵילָא דְשָׁמַיָּא, כְּלָהוּ חֲזִילִין אֲתַעְבִּידוּ, וְקִימֵי בְקִיּוּמֵיהוּ, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים לג) וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאָם. וּמִנֵּיָּהוּ אֲתַעְכְּבוּ עַד דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דף ט"ח ע"ב) אָחִיתָ לְהוּ לְתַתָּא.

וְהָאֲנָא, מִיּוֹמָא דְאַתְבְּרִי עַלְמָא, קִיַּיְמִי קַמִּיהּ
 דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאַתְעַפְּבוּ עַד
 דְמָטָא זְמַנָּא לְאַחְתָּא לֹוֹן בְּאַרְעָא, וְאַלִּין
 שְׁלִיטוּ לְעֵילָא וְתַתָּא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב חֵי יְיָ
 אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לְפָנָיו, אֲשֶׁר אֲנִי עוֹמֵד לֹא פְתִיב,
 אֲלֵא אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי. לְבַתָּר אֶהְדֵּר לְאַתְרֵיהּ,
 וְסָלִיק לְאַדְרֵיהּ, וְאַיְנוּן אַחְרַנִּין לֹא סְלָקִין עַד
 דִּימוֹתוֹן. בְּגִין דְלֹא קִיַּיְמוּ קוּדְם לְכֹן פְּאַיְנוּן
 אַחְרַנִּין. וּבְגִין כֶּף אֱלִיָּהוּ אֲתַעְבִּיד שְׁלִיחָא,
 מְלַאכְא לְעֵילָא, וְאַלִּין דְמַתְדַּבְּקֵן יַתִּיר לְמַלְכָּא.
 אֲשַׁבְּחָנָא בְּסַפְרָא דְאַדָּם קַדְמָאָה דְכָל רוּחִין
 קַדִּישִׁין דְלְעֵילָא, עַבְדִּין שְׁלִיחוֹתָא,
 וְכֻלְהוּ אַתְיִין מֵאַתְר חַד. דְנִשְׁמַתְהוֹן דְצַדִּיקֵיָא
 מַתְרִי דְרַגִּין דְכֻלִּילֵן בְּחַד, וּבְגִין כֶּף סְלָקִין
 יַתִּיר, וְדַרְגֵיהוֹן יַתִּיר, וְהַכִּי הוּא. וְכָל אִינוּן
 דְהוּוּ טְמִירִין תַּמָּן, נַחְתוּ וְסָלִיקוּ בְחַיֵּיהוֹן, כְּגוּן
 חֲנוּף דְלֹא אֲשַׁתְּכַח בֵּיה מִיתָה. וְהָא אוּקִימָנָא
 מְלָה דָא, בְּחֲנוּף וְאַלְיָהוּ.

וְהָאֲנָא מָאָה וְעֶשְׂרִין וַחֲמֵשׁ אֶלְף דְרַגִּין (לְצַדִּיקֵיָא)
 לְנִשְׁמַתְהוֹן דְצַדִּיקֵיָא, סְלִיקוּ בְרַעוּתָא,
 עַד לֹא אַתְבְּרִי עַלְמָא, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 מְזַמְנָא לְהוּ בְעַלְמָא דִין, בְּכָל דְרָא וְדָרָא,
 וְסָלִיקִין וְטָאסִין עַלְמָא, וּמַתְקַשְׂרִי בְצִוְרָא
 דְחַיִּי, וְזַמִּין קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְחַדְתָּא עַלְמָא
 בְּהוּ, עַלְיָהוּ כְתִיב, (יִשְׁעִיָּה טו) כִּי כֹאֲשֶׁר הִשְׁמִים
 הַחַדְשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה וְגו'.

תַּעֲנוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם, (ויקרא ט"ז) נַפְשׁוֹתֵיכֶם
 קְאָמַר, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל מִשְׁתַּכְּחִין קָמִי
 מְלַכָּא קַדִּישָׁא זַפְּאִין, וְיֵהָא רַעוּתָא דְלַהוֹן לְגַבִּי
 קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְלֹאֲתַדְבְּקָא בֵּיה, בְּגִין
 דִּיתַפְּפֹר לְהוּ חוּבְיֵיהוּ. וְעַל דָּא, מָאן דְאַכַּל
 וְשָׂתִי בְתַשְׁיַעָּא, וּמְעַנְגָּא נַפְשֵׁיהּ בְּמִיכְלָא
 אֶת נַפְשׁוֹ בְּמֵאכַל וּבְמִשְׁתָּהּ, נִמְצָא בְעֶשְׂרֵי עֲנוּי נֶפֶשׁ בְּשָׁנֵי חֲלָקִים, וְנִמְצָא כְּאֵלּוּ הַתַּעֲנָה תְּשִׁיעִי

וְלִמְדֵנוּ, מִיּוֹם שְׁנַבְרָא הַעוֹלָם הֵן
 עוֹמְדוֹת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וּמַתְעַפְּבוֹת עַד שְׁמַגִּיעַ הַזְּמַן
 לְהוֹרִיד אוֹתָן לְאַרְץ, וְאֵלוּ
 שְׁלוֹטוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. זְהוּ
 שְׁכַחוּב חֵי ה' אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לְפָנָיו.
 אֲשֶׁר אֲנִי עוֹמֵד לֹא כְתוּב, אֲלֵא
 אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי. אַחַר כֶּף חוֹזְרֵת
 לְמִקוּמָהּ וְנִכְנַסְתָּ לְחַדְרָהּ, וְאוֹתָן
 אַחְרוֹת לֹא עוֹלוֹת עַד שְׁיָמוּתוּ, כִּי
 לֹא עֲמָדוּ קָדָם כְּאוֹתָן הָאַחְרוֹת.
 וּמִשׁוּם כֶּף אֱלִיָּהוּ נַעֲשֶׂה שְׁלִיחַ,
 מְלַאכְּ לְמַעְלָה, וְאֵלוּ שְׁמַתְדַּבְּקִים
 יוֹתֵר לְמַלְךְ.

מִצְאָנוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן,
 שְׁכַל הַרוּחֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
 שֶׁלְמַעְלָה עוֹשׂוֹת שְׁלִיחוֹת, וְכֻלֵּן
 בְּאוֹת מְקוּם אֶחָד. שְׁנַשְׁמוּתֵיהֶם
 שֶׁל הַצַּדִּיקִים הֵן מִשְׁתֵּי דְרָגוֹת
 שְׁכֻלּוֹת בְּאַחַת, וּמִשׁוּם כֶּף
 עוֹלוֹת יוֹתֵר, וְדַרְגָּתָן יַתְרָה, וְכֶף
 זֶה. וְכָל אוֹתָן שְׁהִיו טְמוּנוֹת שֵׁם,
 יָרְדוּ וְעָלוּ בְּחַיֵּיהֶן, כְּמוֹ חֲנוּף
 שֶׁלֹּא נִמְצָאָה בוֹ מִיתָה. וְהָרִי
 בְּאַרְגוֹן הַדְּבָר הַזֶּה בְּחֲנוּף וְאַלְיָהוּ.
 וְלִמְדֵנוּ, מָאָה וְעֶשְׂרִים וַחֲמֵשׁ
 אֶלְף דְרָגוֹת (לְצַדִּיקִים) הֵן לְנִשְׁמוֹת
 הַצַּדִּיקִים שְׁעָלוּ בְּרַצוֹן בְּטָרַם
 שְׁנַבְרָא הַעוֹלָם, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְזַמֵּן אוֹתָן לְעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל
 דוֹר וְדוֹר, וְעוֹלוֹת וְטוֹסוֹת בְּעוֹלָם,
 וְנִקְשְׁרוֹת לְצִוּוֹר הַחַיִּים. וְעַתִּיד
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַדֵּשׁ בְּהֵן אֶת
 הַעוֹלָם. עֲלֵיהֶם כְּתוּב (יִשְׁעִיָּה טו) כִּי
 כֹאֲשֶׁר הִשְׁמִים הַחַדְשִׁים וְהָאָרֶץ
 הַחֲדָשָׁה וְגו'.

תַּעֲנוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם, נַפְשׁוֹתֵיכֶם
 הוּא אָמַר, כִּי יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים
 צַדִּיקִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ,
 וְיֵהָא הַרְצוֹן שְׁלָהֶם אֶל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְלַהַדְּבֹק בוֹ כְּדִי
 שְׁיִתְּכַפֵּר לָהֶם חַטָּאִים. וְלָכֵן, מִי
 שְׂאוּכַל וְשׁוֹתָהּ בְּתַשְׁיַעִי וּמְעַנְגֵי
 אֶת נַפְשׁוֹ בְּמֵאכַל וּבְמִשְׁתָּהּ, נִמְצָא בְעֶשְׂרֵי עֲנוּי נֶפֶשׁ בְּשָׁנֵי חֲלָקִים, וְנִמְצָא כְּאֵלּוּ הַתַּעֲנָה תְּשִׁיעִי

ועשירי. את נפשתיכם - להכליל את הכל, גוף ונפש, ולהכניע ביום הזה, כדי לכפר על חטאם.

דמרגו, כי ביום הזה יכפר עליכם. ביום הזה! היום הזה הנה צריך להיות! אלא ביום הזה יקרא, שבו מתגלה העתיק הקדוש לכפר על חטאי כלם.

דבר אחר תענו את נפשתיכם - רבי אבא פתח ואמר, (קהלת ט) עיר קטנה ואנשים בה מעט וגו'. עיר קטנה, הרי פשוטה. אבל עיר קטנה, כמו שגאמר (ישעיה כו) עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל וגו'. וכתוב (הושע יא) ולא אבוא בעיר. עיר קטנה, קטנה היא, שהיא אחרונה מהכל ותחתונה מהכל. חומותיה גדולות, תקורות, קדושות, נקראת עיר הקדש. ואנשים בה מעט, מעטים אותם שזוכים לנס לתוכה ולשרות בה, כמו שגאמר (תהלים כד) מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו וגו'. ועל זה אנשים בה מעט.

ובא אליה מלך גדול - זה הקדוש ברוך הוא, להודיע עמה ולשרות בה. וסבב אתה, כמו שגאמר (זכריה ב) ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב וגו'. ובנה עליה מצודים גדלים, שבנה חומותיה גדולים וחזקים, נאים ויפים (מפל אבנים יקרות) וקדושים. ונקראת עיר הקדש, ואת כל כבוד המלך הכניס לתוכה. ומשום כך היא לבדה פלולה מפל עטרות המלך, וכל עטרות המלך מתעטרים בה. משום כך כתוב, ואנשים בה מעט.

ומצא בה איש מספן (שמות א) ויהו שכתוב נקי כפים ובר לבב. מספן, כמו שגאמר (שמות א) ויבן

ומשתייא, אשתכח בעשיראה ענויא דנפשא בתרין חולקין, ואשתכח פאלו אתעני תשיעאה ועשיראה. את נפשותיכם: לאכללא כלא, גופא ונפשא, ולא תכנעא בהאי יומא, לאתפפרא על חוביהון.

האנא כי ביום הזה יכפר עליכם. ביום הזה היום הזה מיבעי ליה. אלא ביום הזה דייקא, דביה אתגלי עתיקא קדישא, לכפרא על חוביהון דכלא.

דבר אחר תענו את נפשתיכם. רבי אבא פתח ואמר, (קהלת ט) עיר קטנה ואנשים בה מעט וגו', עיר קטנה, היא אוקמוה. אבל עיר קטנה, כמה דאת אמר, (ישעיה כו) עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחיל וגו'. וכתוב (הושע יא) ולא אבא בעיר. עיר קטנה, זעירא היא, דהיא בתראה מכלא, תתאה מכלא, שורוי רברבין, תקיפין, קדישין, עיר הקדש אקרי. ואנשים בה מעט, זעירין אינון דזפאן לסלקא לגווה, ולמשרי בה, כמה דאת אמר (תהלים כד) מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו וגו'. ועל דא אנשים בה מעט.

ובא אליה מלך גדול, דא קדשא בריך הוא. לאזדווגא בה, ולמשרי בה, וסבב אותה, כמה דאת אמר (זכריה ב) ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב וגו'. ובנה עליה מצודים גדולים, דבנה שורוי, רברבין תקיפין יאיאן ושפירין (כ"א מפל אבנו יקרות) קדישין. עיר הקדש אקרי, וכל יקרא דמלכא עייל בגווה. ובגין כך, היא בלחודאה כלילא מפל עטרי דמלכא, וכל עטרי מלכא בה מתעטרין. בגין כך, ואנשים בה מעט כתיב.

ומצא בה איש מספן וחכם, הדא הוא דכתיב,

(תהלים טו) נקי כפים ובר לבב. מספן: כמה דאת אמר (שמות א) ויבן ערי

ערי מסכנות לפרעה, מתעטר בעטרין תקיפין, בעטרי אורייתא, בעטרי פקודי אורייתא דמלפא. וחקם, דזכי בה בהאי חכמה. וחקם, דהוא חכים יתיר מכלא לעיינא בפולחנא דמאריה, בגין למזפי בה, ולאעלא בה. הדא הוא דכתיב, ומלט הוא את העיר בחכמתו. ומלט: כמו (שמואל א כ) אמלטה נא ואראה את אחי, (בראשית יט) אמלטה נא שמה. אוף הכא ומלט הוא את העיר בחכמתו.

ואדם לא זכר את האיש המספן ההוא, ואדם לא זכר, לעשות מצוות התורה, להשתדל בתורה כאותו איש עני שהתחבר בכל כדאי לזכות בה. ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה. שהרי באותו עולם לא נותנים רשות להכנס, פרט לאותם צדיקי אמת, אלו שמשתדלים בתורה זמים ולילות, ומתעטרים במצוות התורה בעולם הזה להכנס בהם לעולם הבא.

וחכמת המספן בזויה ודבריו אינם נשמעים. שהרי בני אדם אינם מסתכלים עליו, ולא רוצים להתחבר עמו ולהקשיב לדבריו שלמדנו, כל מי שמקשיב לדברי התורה, אשריו בעולם הזה, וכאלו קבל תורה מסיני. ואפלו מכל אדם גם כן צריך לשמע דברי תורה. ומי שמרפין אזניו כנגדו, נותן כבוד למלך הקדוש ונותן כבוד לתורה. עליו פתוב, היום הזה נהיית לעם לה' אלהיך. למדנו, יום אחד היו הולכים החברים עם רבי שמעון. אמר רבי שמעון, ראיתי שהעמים הללו כלם עליונים, וישראל תחתונים מכלם. מה הטעם? משום שהמלך שלח ממנו את

מסכנות לפרעה, מתעטר בעטרין תקיפין, בעטרי אורייתא, בעטרי פקודי אורייתא דמלפא. וחקם, דזכי בה בהאי חכמה. וחקם, דהוא חכים יתיר מכלא לעיינא בפולחנא דמאריה, בגין למזפי בה, ולאעלא בה. הדא הוא דכתיב, ומלט הוא את העיר בחכמתו. ומלט: כמו (שמואל א כ) אמלטה נא ואראה את אחי, (בראשית יט) אמלטה נא שמה. אוף הכא ומלט הוא את העיר בחכמתו.

ואדם לא זכר את האיש המספן ההוא, ואדם לא זכר, למעבד פקודי אורייתא, לאשתדלא באורייתא, פההוא גבר מספנא דאתחבר בכלא, (דף ט"ט ע"א) בגין למזפי בה. (קהלת ט) ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה. דהא בההוא עלמא, לא יהבין רשו למיעל, בר הגי זכאי קשוט, הגי דמשתדלי בה באורייתא יומא וליילי, ומתעטרי בפקודי אורייתא בהאי עלמא, למיעל בהו לעלמא דאתי.

וחכמת המספן בזויה ודבריו אינם נשמעים. דהא בני נשא לא מסתכלין ביה, ולא בעאן לאתחברא ביה, ולאצית למלוי. דתנא, כל מאן דאצית למלוי דאורייתא, זכאה הוא בהאי עלמא, וכאלו קביל תורה מסיני. ואפילו מכל בר נש נמי בעי למשמע מלוי דאורייתא. ומאן דארכין אודניה לקבליה, יהיב יקרא למלפא קדישא, ויהיב יקרא לאורייתא. עליה פתיב, (דברים כז) היום הזה נהיית לעם לי' אלהיך.

האנא, יומא חד הוו אזלי חבריא עמיה דרבי שמעון, אמר רבי שמעון, חמינא אלין עמין פלהו עלאי, וישראל תתאי מפלהו, מאי טעמא. בגין דמלפא אשרד מטרוניתא מינה,

ואעיל אמהו באתרהא (בלומר שפחה). כמה דאת אמר, (משלי ל) תחת שלש רגזה

אַרְצֵי וְגו'. תַּחַת עֲבָד כִּי יִמְלוֹךְ וְגו'. וְשִׁפְחָה
כִּי תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ. מֵאֵן שִׁפְחָה. הִיא כְּתוּבָה
נוֹכְרָאָה, דְּקָטִיל קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בּוֹכְרָא דְלֵהוֹן
בְּמַצְרִים. דְּכְתִיב (שְׁמוֹת יא) עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר
אַחַר הָרְחִים. אַחַר הָרְחִים הֵוֹת יִתְבָּא
בְּקַדְמִיתָא, וְהִשְׁתָּא, הֵאִי שִׁפְחָה תִירַשׁ
גְּבִירָתָהּ.

בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, מְלָכָא בְּלֵא
מְטְרוֹנִיתָא, לֹא אֶקְרִי מְלָכָא. מְלָכָא
דְּאַתְדַּבֵּק בְּשִׁפְחָה בְּאִמְהוּ (דִּילָת) דְּמְטְרוֹנִיתָא,
אֵן הוּא יִקְרָא דִּילֵיהּ. וְזִמְנָא קְלָא לְבִשְׂרָא
לְמְטְרוֹנִיתָא, וְלִימָא (זְכַרְיָה ט) גִּילִי מְאֹד בַּת צִיּוֹן
הָרִיעִי בַת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מְלַכְךָ יָבֵא לָךְ צַדִּיק
וְנוֹשֵׁעַ הוּא. פְּלוֹמֵר, צַדִּיק הוּא נוֹשֵׁעַ, בְּגִין
דְּהוּה רַכִּיב עַד הַשְׁתָּא בְּאַתֵּר דְּלָאו דִּילֵיהּ,
בְּאַתֵּר נּוֹכְרָאָה, וְיִנִּיק לֵיהּ.

וְעַל דָּא כְּתִיב עֲנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר, עֲנִי (דְּלֵא)
הָוָה בְּקַדְמִיתָא, וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר, פְּמָה
דְּאוּקִימְנָא, אֵינוֹן פְּתָרִין תְּתַאֲיִן דְּעַמִּין עוֹבְדֵי
עֲבוּדָה זָרָה, דְּקָטִיל קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בּוֹכְרָא
דְּלֵהוֹן בְּמַצְרִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת יא) וְפֶלַ
בְּכוֹר בְּהֵמָה, וְהָא אוּקִימְנָא מְלִי. בְּכִיכּוֹל צַדִּיק
וְנוֹשֵׁעַ הוּא, הוּא וְדָאִי נְתִיר מְפֻלָּא. בְּגִין דְּעַד
הַשְׁתָּא שְׂאֵרִי צַדִּיק פְּלֵא צְדָק. וְהַשְׁתָּא
דִּיזְדוּוּגוֹן פְּחָדָא, צַדִּיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא, דְּהָא לֹא
יְתִיב בְּסִטְרָא אַחְרָא. תְּאֵנָא, (ישעיה נז) הַצַּדִּיק
אָבֵד וְאֵין אִישׁ שָׁם עַל לֵב וְגו', הֵאִי קָרָא
קְשִׁיָּא, הַצַּדִּיק אָבֵד, נֶאֱבָד מִיבְעֵי לֵיהּ, מַהוּ
אָבֵד. אֲלֵא אָבֵד מִמֶּשׁ, וּמֵאִי אָבֵד. אָבֵד
לְמְטְרוֹנִיתָא, וְאַתְדַּבֵּק בְּאַתֵּר אַחְרָא, דְּאֶקְרִי
שִׁפְחָה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵי נִיחָא קָמִי
אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אִם נּוֹחַ לִפְנֵי מוֹרִי, זֶה שְׁשִׁנְיִנוּ

הַגְּבִירָה, וְהַכְּנִיס אִמָּה בְּמִקּוּמָה
(כְּלוֹמַר שִׁפְחָה), כְּמוֹ שְׁנֵאמַר, (מְשִׁלִּי ל)
תַּחַת שְׁלוֹשׁ רְגָזָה אֶרֶץ וְגו'. תַּחַת
עֲבָד כִּי יִמְלוֹךְ וְגו'. וְשִׁפְחָה כִּי
תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ. מִי הַשִּׁפְחָה? זוֹהִי
פְּתֵר הַנְּכָרִי, שְׁהִרְגַּהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא הַבְּכוֹר שְׁלָהֶם בְּמַצְרַיִם,
שְׁכַתּוּב (שְׁמוֹת יא) עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה
אֲשֶׁר אַחַר הָרְחִים. אַחַר הָרְחִים
הִיא הֵימָּה יוֹשְׁבַת בְּרַאשׁוֹנָה,
וְעַכְשָׁו הַשִּׁפְחָה הַזֹּאת תִירַשׁ
גְּבִירָתָהּ.

בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, מְלַךְ בְּלִי
גְבִירָה לֹא נִקְרָא מְלַךְ. מְלַךְ
שְׁנַדְבֵּק בְּשִׁפְחָה, בְּאִמָּה (שְׁלָח) שֶׁל
הַגְּבִירָה, אֵיפֹה כְּבוֹדוֹ? וְעַתִּיד
קוּל לְבִשְׂרָא לְגְבִירָה וְלוֹמַר: (זְכַרְיָה
ט) גִּילִי מְאֹד בַּת צִיּוֹן הָרִיעִי בַת
יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מְלַכְךָ יָבֵא לָךְ צַדִּיק
וְנוֹשֵׁעַ הוּא. פְּלוֹמֵר, צַדִּיק הוּא
נוֹשֵׁעַ, כִּי הֵימָּה רֹכֵב עַד עַכְשָׁו
בְּמִקּוּם שְׂאֵינּוּ שְׁלוֹ, בְּמִקּוּם נְכָרִי,
וּמִינִיק אוֹתוֹ.

וְעַל זֶה כְּתוּב עֲנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר.
עֲנִי (שְׁלָח) הִיָּה בְּרַאשׁוֹנָה, וְרוֹכֵב עַל
חֲמוֹר, כְּמוֹ שְׁבְּאַרְנוֹ, אוֹתָם
פְּתָרִים תַּחְתּוֹנִים שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי
עֲבוּדָה זָרָה שְׁהִרְגַּהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת הַבְּכוֹר שְׁלָהֶם בְּמַצְרַיִם.
זֶהוּ שְׁכַתּוּב (שְׁמוֹת יא) וְכָל בְּכוֹר
בְּהֵמָה, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ הַדְּבָרִים.
פְּכִיכּוֹל צַדִּיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא, הוּא
וְדָאִי יוֹתֵר מִהַכֵּל. כִּי עַד עַכְשָׁו
שְׂרִי צַדִּיק בְּלִי צְדָק. וְעַכְשָׁו
שְׂיִזְדוּוּגוֹן כְּאַחַד, צַדִּיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא,
שְׁהִרִי אֵינוֹ יוֹשֵׁב בְּצַד הָאַחַר.
לְמַדְנּוּ, (ישעיה נז) הַצַּדִּיק אָבֵד וְאֵין
אִישׁ שָׁם עַל לֵב וְגו'. פְּסוּק זֶה
קָשָׁה. הַצַּדִּיק אָבֵד? ! נֶאֱבָד הִיָּה
צְרִיף לְהִיּוֹת! מַה זֶה אָבֵד? אֲלֵא
אָבֵד מִמֶּשׁ. וּמַה אָבֵד? אָבֵד
לְגְבִירָה, וְנִדְבֵּק בְּמִקּוּם אַחַר,
שְׁנַקְרָא שִׁפְחָה.

שְׁכַתּוּב (מְשִׁלִּי י) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם,

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקה, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֵׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שִׁקֵּר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתבי, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתבי, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתבי, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתבי, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתבי, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתבי, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <hr/> <p>כרדא</p> <hr/> <p>אדרא רבא זוטא</p> <p>* ונספחו עלין ו' ספרים</p> <p>תפלות ובקשות גאולת הרשב"י שירה וזמרה תהלות הזוהר תשובת הרשב"י עלון אור הזוהר 27-28 חשבונות הזוהר רשימת 200 ספרי הזוהר</p> <hr/> <p>544 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <hr/> <p>כרדד</p> <hr/> <p>זהרי הזוהר</p> <p>ח' ספרים חבל על כל רגע נשמת הרשב"י חיים של זהר השפעות הרשב"י רחמי הרשב"י הזוהר והר סיני הקדמת כח הזוהר ליקוטי זוהר תהלות דוד סדר בראשית</p> <hr/> <p>416 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <hr/> <p>כרדג</p> <hr/> <p>אורות הזוהר</p> <p>י"ב ספרים תשובת הרשב"י נפלאות הזוהר תהלות הזוהר גאלת הרשב"י במחיצת הרשב"י מפעלות הזוהר אור הרשב"י הזהר והערב רב זכותא דרשב"י גימטריאות הזוהר שער התקונים שירה וזמרה בר יוחאי</p> <hr/> <p>416 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <hr/> <p>כרדב</p> <hr/> <p>מאורות הזוהר</p> <p>ט"ו ספרים מאורות הזוהר התגלות הזוהר אגרות הזוהר הרמח"ל והזוהר עת לעשות לה' המשיח והזוהר הצדיקים והזוהר חשבונות הזוהר קבלתי ונושעתי אלה מקראי קודש הפצת הזוהר מצדיקי הרבים תיבת נח ישועות הזוהר אל הערפל</p> <hr/> <p>416 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <hr/> <p>כרדא</p> <hr/> <p>אור הזוהר</p> <p>המחולק ל-354 ימות השנה</p> <hr/> <p>גדולי ישראל והזוהר</p> <p>* ערכה של שעה</p> <hr/> <p>768 עמודים</p>
<p>5</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>4</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>3</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>2</p> <p>מפעל העולמי</p>	<p>1</p> <p>מפעל העולמי</p>